

R.K. Parochie St. Ludgerus te Utrecht

Ludgerus Magazine

22 Oktober 2013

Herfst

Inhoud

Pastor Gerrit Jan Westerveld over Allerheiligen	3
Naar Taizé	4-5
Vanuit het bestuur	7
Adventsactie voor Colombia	8-9
Christen NU; Stagiaire Robin stelt zich voor	11
Erik Borgman over diaconie	12-13
Lokale agendaberichten	15-22
Kinderpagina: de vis	23

Colofon

Het Ludgerus Magazine is het tijdschrift van de parochie van St. Ludgerus in Utrecht. Het verschijnt zes keer per jaar.

Interim Hoofd- en eindredactie: Armand Heijnen

Redactie: Nol van Beek, Armand Heijnen

Tekstbijdragen: Laurens Baas, Nol van Beek, Erik Borgman, Armand Heijnen, Yosé Höhne-Sparborth, Robin de Jong, Zinzi Rozema, Gerrit Jan Westerveld

Traffic: Nol van Beek

Vormgeving: Marijke Herber

Druk: Van Horssen OJ Service BV

Oplage: 4100

Contactadres:

Zie centraal secretariaat St. Ludgerusparochie

Advertenties:

Wilt u een advertentie plaatsen? Informatie over prijzen en voorwaarden te verkrijgen bij Hans Stahl: hans.stahl@stalino.nl of 06-16532419

Het parochiebestuur

Vacature (voorzitter)
 Laurens Baas (vicevoorzitter)
 Vacature (secretaris)
 Kiky Kanawi (penningmeester)
 Jan van Kuik (gebouwen)
 Robert Stok (personeelszaken)
 Joop Schwartz (lid)
 Vacature

Het secretariaat

Centraal secretariaat Sint Ludgerusparochie
 Nol van Beek
 Boerhaaveplein 199,
 3552 CT Utrecht.
 030 – 244 13 19
 secretariaat@sintludgerus.nl
 www.sintludgerus.nl
 Bereikbaarheid:
 maandag t/m donderdag 9 – 14 uur

Pastor

Gerrit Jan Westerveld (pw):
 gj.westerveld@tiscali.nl tevens bereikbaar op
 030 – 2963078. B.g.g. is de pastor bereikbaar
 via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19

Voor **noodgevallen** kunt u ook contact leggen via uw lokale secretariaat of lokale telefoonnummer (zie de pagina van uw eigen locatie).

Mededelingen, berichten, copy of andere bijdragen voor Ludgerus Magazine zijn meer dan welkom! Als u berichten heeft, schroom niet ze te versturen naar het secretariaat. Maar: hou het wel kort, zo'n 150 woorden per bericht. Op een pagina kunnen we niet meer dan 450 woorden kwijt. Heeft u een langere bijdrage, neem dan s.v.p. eerst even contact op met het secretariaat: 030 – 244 13 19.

© Overname van berichten / artikelen uit dit magazine is mogelijk, mits met toestemming van het secretariaat van de parochie en met bronvermelding.

Het volgende nummer van Ludgerus Magazine verschijnt op:

- 10 december (copy binnen op 18 november).

Beste parochianen,

Allerheiligen

Wie in dit seizoen door Duitsland reist, ziet overal op de begraafplaatsen mensen bezig. De graven van dierbaren worden gereed gemaakt voor de gedachtenisdagen van begin november: Allerheiligen en Allerzielen... Een heilige is voor ons gevoel iemand van meer dan normale menselijke maat. Het woord heilig betekent in de taal van de bijbel 'uniek, onherhaalbaar, bijzonder'. In de opvatting van Israël is God de Heilige. Hij is de Schepper van hemel en aarde, Hij is de vriend van Abraham en riep Mozes op als leider van Zijn volk. Onze joodse en moslim broeders en zusters spreken dagelijks in hun gebeden hun geloof uit in de Eeuwige, de Enige en Heilige.

In de bijbel heten ook de mensen van het volk Israël heilig. God spreekt Zijn volk toe: 'jullie zijn heilig, omdat ik heilig ben'. Heilig zijn schept voor het volk van God, Israël, verplichtingen. Het volk dient de liefde en rechtvaardigheid van de Schepper gestalte te geven in het leven van elke dag met elkaar...

In de aanhef van zijn brieven aan de christenen richt de apostel Paulus zich tot "de heiligen van God en Jezus Christus". Daarmee bedoelt hij de gedoopten, de mensen van de kerk. Bij de doop klinkt de naam van de dopeling: hij of zij is heilig voor de Eeuwige. Van Godswege wordt ons gezegd: jij doet er toe; jij bent uniek en kostbaar voor de Eeuwige, met je eigen naam, je eigen verhaal en je eigen gezicht.

In het woord heilig klinkt ook: heel of gaaf. Heilig is hij of zij die op eigen wijze Gods bedoeling met mensen laat zien. Heiligen zijn gaaf geworden mensen, door een leven lang leren van vallen en opstaan. Heiligen laten ons iets zien van de wereld waarvan we dromen; waar vrede is. Hun sterven hoeft aan hun heilzame werkzaamheid geen einde te maken: ze blijven ons over hun graf heen inspireren.

In het evangelie (Mattheus 5 en 6) vertelt Jezus zijn leerlingen, ons, dat zij bedoeld zijn voor een heilig leven. Zij eigenen zichzelf niets toe: armen van geest. Zij raken niet afgestompt; blijven delen in het verdriet om alles wat er om hen heen gebeurt: zalig zij die treuren. Jezus prijst hen die de droom van een wereld met recht en vrede niet opgeven. 'Gelukkig' noemt Hij degenen die hun hand steeds opnieuw over het hart kunnen halen. Zij zijn de mensen met toekomst: Gods heiligen.

Dat wij ons hun namen blijven herinneren en zij onze gids mogen zijn op weg naar de wereld waarin vrede is.

Gerrit Jan Westerveld, pastoraal werker

Taizé - gedeelde eenvoud ve

Ik ben dit jaar voor de eerste keer mee geweest naar Taizé. Ik ging mee als een van de begeleiders vanuit het St-Gregorius College. Er gingen 40 leerlingen mee, van 15-19 jaar oud. Na een lange busreis kwamen we aan op het zonovergoten terrein van de broeders van Taizé, in Frankrijk. Eerst alle bagage vanuit de bus naar een hele grote tent verplaatsen en dan wachten op wat er zou gaan gebeuren. Al bij de aankomst werd duidelijk dat haast en continu via internet in verbinding staan met de rest van de 'wereld' hier niet thuis hoorden.

- Door Zinzi Rozema -

In plaats daarvan kan je je letterlijk verbonden weten met ontelbaar veel mensen die daar uit verschillende delen van de wereld naartoe zijn gekomen. Op zoek naar rust, spiritualiteit, gemeenschapszin, antwoorden op grote vragen. Of op zoek naar ècht contact met andere jongeren en een leuke, gezellige week.

Het belang dat we in de 'gewone' wereld soms aan onszelf en de dingen die we doen toedichten, slinkt in zo'n grote (geloofs)gemeenschap waar alles is teruggebracht tot het strikt noodzakelijke, tot iets heel relatiefs. Dat nodigt uit tot nadenken en bezinning. Zo zijn de maaltijden heel sober en bestaat het bestek uit slechts een lepel. Die gedeelde eenvoud werkte verbroederend.

De dagen in Taizé zijn heel overzichtelijk ingedeeld. Drie keer per dag bezochten we vieringen in de kerk waar duizenden mensen konden zitten. Op dat moment waren er ongeveer 3500

mensen aanwezig, waarvan het merendeel jongeren. Daarnaast zijn er 's ochtends en 's middags bijeenkomsten in groepen die op leeftijd zijn geselecteerd. Tijdens die groepen worden verhalen uit de bijbel besproken en gaan de jongeren daarmee aan de slag.

Ik moest wel even wennen in Taizé. De liederen in al die talen. Wat zingen ze nou eigenlijk? Gelukkig werden de zinnen vaak genoeg herhaald om daar goed naar te kunnen luisteren en mee te kunnen gaan doen. De herhaling van het zingen van die zinnen werkte

meditatief en ontnam mijn geest de mogelijkheid nog aan andere dingen te denken. Het zingen als een vorm van ademen. Vooral het aanzwellende geluid vanuit de grote menigte vond ik indrukwekkend. Als je in het midden op de vloer zat voelde je haast de trilling die dat teweeg bracht. Ik vond het mooi om vanuit die positie naar rechts te kijken en tussen de mensen leerlingen en collega's te zien die daar ook in werden meegenomen. Heel veel melodieën dwalen nog steeds rond in mijn hoofd.

De eerste dag was ik nog een beetje aan het 'vechten' met de stilte(tijd), ik kon me er moeilijk aan overgeven en er flitsten nog allemaal gedachten door mijn hoofd. Het ritme van de vieringen en de gewenning zorgden ervoor dat ik de stilte hoe langer hoe meer als prettig ging ervaren. Het gaf ruimte om stil te staan bij mensen die me dierbaar zijn en bij de dingen die echt belangrijk voor me zijn. Sommige leerlingen hadden erg veel moeite met de stilte, omdat het zoveel naar boven bracht. Tijdens de stilte momenten word je

rbroedert

helemaal op jezelf teruggeworpen en dat is best confronterend. Door die leerlingen alle gedachten en zorgen voor zichzelf op te laten schrijven, werd de stilte dragelijker voor hen.

Taizé was ook een plek om leerlingen en collega's weer op een andere manier te leren kennen, om soms hele kwetsbare dingen met elkaar te delen of juist hard met elkaar te lachen bij een ouderwets spelletje Yatzee of Mastermind.

Als je op zo'n manier je leerlingen mag begeleiden en iets van de zorgen meekrijgt die ze met zich meedragen, vanwege heel uiteenlopende omstandigheden, besef je als docent weer eens heel bewust dat je vaak maar een klein deel kent van je leerlingen. Dat zulke diepgaande gesprekken met je leerlingen soms zoveel belangrijker zijn dan het overbrengen van je vak. Het was een bijzondere ervaring!

Column

Verhalen uit de buurt

Verschillende zaken?

Ze is boos. Eindelijk heeft ze een nieuwe woning gevonden. Na jaren – echt jaren dus, stel je voor – van onzekerheid over waar ze terecht zou komen, van zoeken en reageren en net niet, is ze nummer één geworden voor een woning die ze echt graag wil. Daar ziet ze zichzelf wel wonen met haar man en haar dochtertje. Maar nu werken de instanties niet mee. Er moet een verhuiskostenvergoeding overgemaakt worden. Dat duurt te lang, waardoor ze geen klusspullen kan aanschaffen. Dingetjes die gerepareerd zouden worden in de nieuwe woning, worden maar niet opgepakt. Bij nabellen krijgt ze een ontwijkend antwoord: 'de afdeling is niet bereikbaar, degene die er over gaat is niet bereikbaar, u wordt binnen een week teruggebeld.' En ook dat gebeurt niet. Kleine dingetjes op een bult, worden vanzelf een grote hoop van frustratie en boosheid. Waarom wordt ze niet serieus genomen, niet gehoord?

De dag breekt aan dat ze de sleutels van haar oude woning moet inleveren. Nog steeds heeft ze geen bruikbare sleutels voor de berging van haar nieuwe woning. Daar moest alles tijdelijk staan, zodat er vloerbedekking in de woonkamer gelegd kon worden, zodat alles gesausd kon worden. Ze kan nergens heen met haar spullen en nu is de maat vol. Als ik geen sleutels krijg van mijn schuur, krijgen zij geen sleutels van mijn oude woning, zegt ze strijdvaardig tegen mij.

Voor de laatste maal zijn we in haar lege, oude woning en wachten op een medewerker van de wooncorporatie. Alles is goed, ze moet een handtekening zetten en haar sleutels inleveren.

Ik had eigenlijk bedacht om dat niet te doen, zegt ze, omdat in mijn nieuwe woning.... Dat zijn twee heel verschillende zaken, breekt de medewerker in. Maar laat ik u dit vertellen: als u uw sleutels nu niet inlevert, blijft u dus huur betalen. Dat is uw keuze. Laten we eerst dit verhaal afmaken en dan wil ik horen wat er in uw nieuwe huis aan de hand is, zegt hij nog wel.

Twee verschillende zaken zei hij, en ik blijf daar aan haken. Nee, zeg ik. Dat zijn geen verschillende zaken, dat is één leven, haar leven. Het één grijpt in het ander, u kunt dat misschien los zien, maar zij niet. Ze wordt afgewimpeld door jullie, krijgt nergens gehoor en ze is bang dat het ook niet meer gaat gebeuren als ze haar sleutels inlevert, want dan is ze haar onderhandelingsmateriaal kwijt.

Dat hoort hij. En hij vraagt wat er dan aan de hand is. Hij beaamt dat het diep triest is dat ze zo behandeld wordt en grijpt de telefoon. Hij maakt zich verantwoordelijk en neemt geen genoegen met nee of binnenkort aan de andere kant van de telefoon. Kunt u rennen? vraagt hij aan haar. Over tien minuten staat er iemand voor uw nieuwe huis. Zij zet een handtekening en geeft hem een hand. U maakt me blij, zegt ze.

Heleen Heidinga, buurtpastor
Stichting Buurtpastoraat Utrecht,
h.heidinga@buurtpastoraatutrecht.nl

Dag en nacht
bereikbaar voor
directe hulp na overlijden
(030) 262 2244

PCB

UITVAARTZORG

Donaudreef 25 · 3561 EL Utrecht

pcbuitvaartzorg.nl

ANBI nr. 813846481

Sint Thomas
Stichting

Katholiek onderwijs in India is
mogelijk door uw hulp.
Wilt u ons helpen?

www.sinthomas.nl • Pastoor G. Paimpillil • Tel. 0650.813862

ABN-AMRO: 47.76.87.334, t.n.v.

St. Thomas Stichting te Utrecht

LAURENS BAAS MEDICOACHING

MANAGEMENT IN VERBINDING

coaching mediation training

met het oog op inspirerende samenwerking

dokters worden er beter van

Kennedylaan 2 3533 KH Utrecht tel 030-2947193 E contact@laurensbaas.nl
www.managementinverbinding.nl

Méér dan een uitvaart...

Omdat ieder persoon bijzonder is

barbara

uitvaartverzorging

(030) 296 66 66

barbarauitvaart.nl

Egginklaan 51 Utrecht

Nieuwe Vaart 5 Vleuten

SCHILDERSBEDRIJF
JOH VAN DOORN DE BILT B.V.

TEL. 030-2200109 WWW.JOHVANDOORN.NL

Een dienende geloofsgemeenschap

Dat kwam in mij op toen ik in Trouw de resultaten las van een onderzoek van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) naar eenzaamheid onder de bevolking. Die liegen er niet om.

- Door Laurens Baas-

Boven het artikel stond: "Eenzaamheid treft veel Nederlanders". Bijna 9 procent van de 65-plussers blijkt zeer eenzaam te zijn. Dat zijn 248.000 ouderen. Schokkend is ook dat 62 procent van de mensen met een lichamelijke beperking zich eenzaam voelt. Waarom kom ik hiermee?

Omdat het aansluit bij wat wij in ons visiedocument over de Ludgerusparochie hebben gezegd: dat wij ons christen-zijn willen uitdrukken in maatschappelijke betekenis, in daadwerkelijke bekommernis om hen die dat nodig hebben. Niet om mensen naar de kerk (terug) te brengen, maar om de kerk bij de mensen te brengen, hen te behoeden voor eenzaamheid, waar nodig en mogelijk ondersteuning te geven bij het zelfstandig blijven. Die ambitie, je zou het ook onze opdracht kunnen noemen, maakt dat het parochiebestuur er naar streeft om in alle wijken die deel uitmaken van het parochiebereik pastorale steunpunten te handhaven. Waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, elkaar kunnen bemoedigen en in gebed elkaar kunnen inspireren om betekenis te hebben in de lokale samenleving. Met de keuze om een dienende parochie te zijn, leggen we ook onze eerste aandacht bij de oudere medemens. Omdat zij,

meer dan de jongeren, veel vaker onze bekommernis nodig hebben. Natuurlijk zien we dan graag dat die mensen de weg naar de kerk vinden. Dan zijn ze meteen zichtbaar. Maar dat zal in de meeste gevallen niet gebeuren. Vooral ouderen lopen niet te koop en kloppen niet bij ons aan met hun eenzaamheid, met hun behoeften aan opvang en steun. Als we willen worden wat we willen zijn, dan zullen wij de kerk bij die mensen moeten brengen. Zullen we aandacht moeten hebben voor de behoeften en noden van de mensen om ons heen, wel of niet bekend als parochiaan. Dat is waar we zelf aan kunnen werken. Zelfs als de benoeming van een opvolger van pastoor George nog even uitblijft.

Laurens Baas, vice-voorzitter parochiebestuur.

Dankwoord (1)

Van harte wil ik u allen bedanken voor jullie aandacht en aanwezigheid tijdens mijn afscheidsviering op 25 augustus in de Rafaëlkerk. Het was een bijzondere viering met een warme sfeer, die kenmerkend is voor de Sint Ludgerusparochie. Wanneer we als parochie samen komen, dan hebben we altijd genoten. Dat is zeker een positieve ontwikkeling in onze samenwerking als zes kerken. Ik heb zelfs de viering als een waardig afscheid van de parochie ervaren. Daarvoor ben ik jullie allemaal erg

dankbaar. En ook mijn oprechte dank voor het afscheidscadeau: € 2500 voor de priesteropleiding in Nederland. Ondertussen ben ik heel rustig met mijn studie bezig, met les te geven op de priesteropleiding van De Tiltenberg en verzorg ik het pastoraat in de parochies van de Regio Delta, een samenwerkingsverband van RK parochies in IJmuiden, Driehuis, Santpoort, Haarlem-Noord, Spaarndam en Haarlemmerliede. Nogmaals bedankt en ik zal voor u blijven bidden.

Met hartelijke groet,

Pastoor George Paimpillil

Dankwoord (2)

Het parochiebestuur heeft van vicaris drs. G.H.B. Bruggink, rector van de priesteropleiding De Tiltenberg in Vogelenzang, een bedankbrief ontvangen waarin hij ondermeer schrijft: "Namens de gehele seminariegemeenschap wil ik u graag hartelijk bedanken voor uw gift van € 2.500 ter gelegenheid van het afscheid van pastoor G. Paimpillil." Er zijn vijf nieuwe priesterstudenten begonnen en de vicaris vraagt ons voor hen te bidden.

Waar twee of drie bijeen zijn

De 'reorganisatie' naar een mega-parochie roept de vraag op hoe je je eigen kleine, maar warme gemeenschap kunt beschermen en behouden. Een pastor die zich daar grote zorgen over maakte zei: "Eigenlijk moeten al die kleine gemeenschappen een basisgroep worden. Maar hoe doe je dat? Kun jij dat niet beschrijven?"

- Door Yosé Höhne-Sparborth -

Dat kan ik. Het is namelijk heel eenvoudig. Als je met twee of drie samen bent, vanuit de inspiratie van de bijbel, rond Jezus als de vluchteling, de arme, de Verrezenen, vanuit de inspiratie van het gedeelde brood, dan zeg je: 'Wij zijn een basisgroep'. We weten: als we in Zijn Naam bijeen zijn, is God in ons midden.

Natuurlijk, er is een klein beetje meer. Maar niet veel.

Je kijkt om je heen waar mensen in de knel zitten, en kijkt wat je kunt doen.

Je leest de krant, of hoort van mensen die protesteren tegen onmenselijke maatregelen en je sluit je aan. Wakes bij uitzetcentra bijvoorbeeld.

En dan kom je op zon-dagmorgen samen in de huiskamer van iemand om de Schrift te lezen, te zingen en te bidden, elkaar te vertellen over die week of over die mensen die je hebt ontmoet en die in de knel zaten. En je hebt het dan over de samenhang tussen het Schriftwoord en die neergeslagen mens die je zag. Of de samenhang

tussen het Schriftwoord en die groep die het protest volhield, om zichtbaar te maken wat de Nederlandse staat graag onzichtbaar houdt. En dan breek je het brood met elkaar. Of het Brood – met hoofdletter. "Breken en delen, zijn wat niet kan, doen wat ondenkbaar is."

Tegenwoordig: "breken en delen, doen wat verboden is."

Dan ben je een Basisgroep

Je inspireert elkaar, en dat gaat

verder dan 'je lekker voelen'.

Je doet kracht op, maar niet alleen voor je eigen overleven.

Je doet kracht op om scherper te zien wat er fout loopt in onze samenleving (of in onze kerk); je vindt woorden om hoop te laten groeien in wanhopige situaties; je vindt bondgenoten om een beetje van de wereld te veranderen, rondom die neergebogen mens, zodat er nieuwe ruimte komt voor leven, opbloeien, zingen, hopen. En je geeft ruimte aan elkaar, ook als er iemand onder jullie niet meer kan dan leunen tegen een schouder.

Er is een Delta waarin simpele verbanden groeien tussen al die kleine groepen bezielde en bezielende mensen. Meld dat jullie er ook zijn. Weet het van anderen, ook dat maakt je sterker. Een enkele verspieder onder jullie is voldoende om te weten van Basisgroepen elders, die hetzelfde zoeken en doen en hopen. En je houdt contact. Die Delta heet Nederland.

Barranquilla in Colombia

Het Zuid-Amerikaanse land Colombia is bij menigeen bekend door bloedige conflicten tussen de regering en strijdgroepen, die al jaren tegenover elkaar staan. Door deze onrust en de armoede van de boeren is een massa mensen van het platteland naar de steden getrokken. Tijdens de Advent wil de Ludgerusparochie een scholenproject van de paters Camillianen in deze overbevolkte steden ondersteunen.

- Door Gerrit Jan Westerveld -

Die migranten wonen in de steden dicht opeengepakt in hutjes van afval en golfplaten. In de groeiende sloppenwijken ontbreekt het meest noodzakelijke om er te overleven: waterleiding, riool, elektriciteit en verharde wegen. Circa 80% van de bevolking heeft er door de koloniale geschiedenis van het land en de nabijheid van een dorp dat door gevluchte slaven is gesticht een achtergrond van Indiaanse, Europese, Afrikaanse en Arabische voorouders.

In zo'n buurt van de havenstad Barranquilla zijn eind jaren 70 enkele Nederlandse paters Camillianen neergestreken. De paters zijn er begonnen met onderwijs aan kinderen. Want wie kan lezen en schrijven, heeft meer kans op werk. Werk betekent loon en met geld is verbetering van je omgeving mogelijk.

De les aan enkele kinderen door vrijwilligers onder een afdak is in de loop der jaren uitgegroeid tot een volwaardige school. De school heeft intussen 814 leerlingen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar : van kleuterschool

tot middelbaar onderwijs. Naast de school is met hulp van het bedrijfsleven in Barranquilla een bibliotheek, een bejaardenhuis, een coöperatie en een centrum voor kinderen met een handicap opgezet door de Camillianen.

De school leidt de leerlingen op voor de officiële nationale examens. De goede kwaliteit van de school blijkt uit de examenresultaten die boven het landelijke gemiddelde van Barranquilla liggen. Goed onderwijs is voor verscheidene jonge mensen uit de wijk waar geen werk is een kans gebleken om op een andere plaats aan de slag te komen. Zij laten zien dat het mogelijk is door een opleiding uit de greep van armoede te komen.

Ook de levensomstandigheden in de wijk zijn verbeterd: er is water, riolering, gas en licht aangelegd, 40% van de straten is nu geasfalteerd en er is een levendige handel ontstaan in de wijk, die ook weer voor werkgelegenheid zorgt. Vrijwel vanaf het begin van het werk van de paters Camillianen in Barranquilla heeft de Utrechtse Monicaparochie contact gehad met de school. Een belangrijke

naam in dit kader is mevrouw Mien Klarenbeek die van 1980 tot 1987 als vrijwilligster in Barranquilla werkte met de Camillianen en de bibliotheek en de school coördineerde. Zij heeft sindsdien de correspondentie tussen sponsors in de Nicolaas-Monica kerk en mensen van de school verzorgd. Uit deze bron weten we ook dat de school dringend behoefte heeft aan nieuwe meubels: banken voor de leerlingen en kasten voor het lesmateriaal. Ook zijn voor het onderwijs steeds nieuwe boeken en computers nodig.

We willen gedurende de komende adventstijd in de Ludgerusparochie aandacht geven aan de school in Barranquilla die mensen hoop geeft op een betere toekomst voor hun kinderen. Via de Ludgerus-Actueel wordt in de komende tijd nadere informatie gegeven. Wij rekenen er op dat u meehelpt de hoop van mensen te blijven voeden door uw steun.

Giften voor de Adventsactie zijn welkom op bankrekening NL32RABO 0176 9939 24 t.n.v. R.K. Parochie St. Ludgerus, Utrecht met vermelding van 'actie Colombia'

Schiller Theater

Place Royale

Foto: Daphe Schinkel

biedt sfeer en ambiance

Het Schiller Theater Place Royale is een bijzonder sfeervol Rijksmonumentaal theater met zo'n 134 stoelen. Het theater, in het hartje van Utrecht, heeft een uitstekende akoestiek. Wij hebben het komende seizoen bijzondere voorstellingen gepland, poëzie, musical, klassieke concerten, cabaret, kleinkunstvoorstellingen, Utrechts Cabaret Festival, voordrachten, lezingen, congressen, Utrechts Kleinkunst Festival, kindervoorstellingen, Argentijnse tangoconcerten, salons en toneel.

Minrebroederstraat 11 3512 GS Utrecht Tel: 030-2319380
reserveringen: www.schillertheater.nl

Sponsor: Schinkel Benelux Stefon b.v.

Stagiarie Robin: 'Je durven openstellen'

Robin Anthony de Jong - 24 jaar - loopt in de Ludgerusparochie stage. Een rasechte Utrechter, opgegroeid aan de Korte Nieuwstraat, tussen de Catharinakathedraal en de Domkerk in. Zijn ouders komen ook uit Utrecht, net als hun ouders en grootouders. In deze aflevering van Ludgerus Magazine stelt hij zich voor.

- Door Robin de Jong -

"Mijn grote passies zijn geschiedenis, de natuur, lezen en de mens. Op mijn veertiende had ik de Bijbel en de Koran al van kaff tot kaff gelezen. Lezen geeft een mens de mogelijkheid om even te ontsnappen aan de werkelijkheid van alledag, en dat kan soms heerlijk zijn. Ik houd ervan om in het bos te wandelen, aan het strand of te fietsen. Alles zit zo ingenieus in elkaar ... dat getuigt van de bijzondere band tussen Schepper en schepping. Ik ben geïnteresseerd in mensen, in wat zij kunnen, doen en wie zij zijn. Ik houd ervan om verhalen van mensen aan te horen, om steeds weer te ontdekken dat mensen meer mens lijken te worden als zij zichzelf durven delen met een ander.

"Toen ik als zestienjarige op vakantie was in Oost-Turkije, bevond ik mij op een gegeven moment op de top van een hoge berg. De zon zakte en ik keek uit over het landschap. Het landschap van de Bijbel, met plaatsen als Harran, Antiochië en de berg Ararat in de buurt. Ik ervoer een moment van diepe rust, van eenheid tussen alle dingen. Plots wist ik dat er meer moest zijn tussen hemel en aarde, het was alsof iemand

mij de ogen had geopend. Ik keek met andere ogen naar mensen, naar mijzelf, naar de werkelijkheid, naar God. Zo ben ik, ook met mijn voorliefde voor religie, geschiedenis en culturen op het pad gekomen van de theologie-studie. Het was vanaf het eerste jaar alsof ik thuis gekomen was.

"Ik wil graag in een parochie werken omdat ik er wil zijn voor mensen: iemand bij wie je je hart kunt luchten, die geborgenheid en vertrouwen uitstraalt. Maar ook omdat ik wil handelen, iets wil doen tegen de verharding van de maatschappij: onverdraagzaamheid, agressie tegen kinderen en ouderen, sociaal isolement, mensen spreken elkaar op straat niet meer aan. Betrokken zijn bij een parochie, je christen noemen, op zondag naar de viering komen, dat is 'nee' zeggen tegen die verharding. En 'ja' zeggen tegen een Blijde Boodschap.

"De komende tijd kunnen mensen mij vooral vinden in de Dominicus en Antonius lokaties. In de Dominicus zal ik vaker betrokken zijn in de vieringen, en in de Antonius probeer ik een helpende hand te zijn voor de gemeenschap daar. Vooral voor de ouderen in de parochie wil ik die hand

uitsteken, huisbezoeken afleggen bijvoorbeeld. Steeds meer merk ik dat mensen in de wijk te maken hebben met sociaal isolement, armoede of eenzaamheid. Hier ligt een opdracht. Daarnaast ga ik mij actief bezig houden met de gezinsvieringen in de Antonius.

"Durven te kiezen voor God is in deze tijd niet vrijblijvend. Het vraagt van je dat je je durft open te stellen naar anderen. En dat je durft uit te komen voor je geloof. Ik ben erg blij dat ik hier als stagiair en pastoraal werker aan de slag mag. Ik hoop hier nog lange tijd te kunnen helpen. De Ludgerusparochie staat voor spannende en onzekere tijden. Maar als ik zie hoeveel plezier en vriendschap er heerst binnen de verschillende locaties, hoeveel men voor elkaar over heeft, dan zijn we als parochie een teken van iets goeds."

Diaconie:

Dienst aan mensen als di

Er waait met paus Franciscus een nieuwe wind in onze kerk. Met name valt op hoezeer in zijn woorden en daden de relatie tussen geloof en dienst aan de armen centraal staat. Benedictus XVI heeft hierover mooie en belangwekkende dingen gezegd, maar Franciscus belichaamt deze verbinding. Dat raakt mensen. Want wat we onszelf ook wijsmaken, wij hunkeren ernaar dat mensen onder ons belichamen en zichtbaar maken hoe het leven bedoeld is. Dit is de roeping van de hele kerk en van iedere gelovige afzonderlijk. De vraag is hoe wij dat, in onze huidige wereld doen.

- Door Erik Borgman -

Liefde

Het gaat niet alleen om een aardig zijn voor elkaar – hoe belangrijk een glimlach of een vriendelijk woord ook kunnen zijn – of dat we elkaar moeten helpen onze problemen op te lossen. Wat tegenwoordig ook in katholieke kring 'diaconie' genoemd wordt, hoort tot de kern van het christelijk geloof. Eigenlijk drukt het traditionele woord *caritas*, dat ten onrechte de bijklank heeft gekregen van liefdadigheid met macht en met arrogantie, beter uit waar het christelijk gesproken om gaat.

Naar christelijke overtuiging leven mensen van liefde en barmhartigheid. Dit is wat in het Nieuw-testamentische Grieks *agapè* heet, in het Latijn *caritas*. Alles wat bestaat dankt dit bestaan aan Gods belangeloze liefde en mensen tonen zich ten volle beeld van God wanneer zij zich liefdevol met anderen verbinden en zorg voor hen dragen. Dan wordt iets zichtbaar van de bedoeling waarmee God onze wereld heeft geschapen, van wat in

het evangelie 'koninkrijk van God' of 'koninkrijk der hemelen' heet.

Christenen belijden dat dit koninkrijk op een unieke manier nabij is in Jezus. Tijdens zijn leven doet Hij blinden zien en laat kreupelen lopen, maakt melaatsen rein en laat doven horen, wekt doden op en verkondigt Goed Nieuws aan de armen, zoals het evangelie van Mattheüs (11, 5) zijn optreden samenvat.

Ere-dienst

In de parabel die Jezus vertelt over het Laatste Oordeel die ons wordt doorgegeven in het Mattheüsevangelie (25, 31-46), wordt gesuggereerd hoe dit rijk van God onder ons nabij is. De parabel schildert een kosmische rechtszitting. Er wordt scheiding aangebracht tussen degenen die niet en degenen die wel thuishoren in dit rijk. Het criterium voor de scheiding wordt aldus aangeduid: *Ik had honger en jullie hebben Mij te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Mij opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Mij gekleed, Ik was ziek en*

jullie hebben Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en jullie hebben Mij bezocht (Mattheüs 25, 35-36).

Het rijk van God is niet allereerst nabij in de boodschap dat God barmhartig is en wij het daarom ook moeten zijn. Jezus is volgens de parabel als de Heer van Gods rijk aanwezig in degenen die op barmhartigheid zijn aangewezen. Degenen die hen voeden, kleden, huisvesten enzovoort zijn niet gehoorzaam aan een gebod. Zij gehoorzamen aan de liefde waarvan zij intuïtief weten

enst aan God

dat zij daar ook zelf van leven. Deze liefde neemt bezit van hun handelen en dat drukt zich uit in wat zij doen. Zo is de diaconie evenzeer eredienst als de eucharistie.

Doorbreken van uitsluiting

De grondwet van Gods Rijk wordt in het evangelie van Lucas expliciet verwoord door een Joodse Schriftgeleerde die in één zin samenvat wat God volgens het Oude Testament van mensen vraagt: "Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met al uw krachten en met geheel uw verstand, en uw naaste gelijk uzelf"

(Lucas 10, 27, vgl. Deuteronomium 6, 5; Leviticus 19, 18). Jezus stemt hier nadrukkelijk mee in.

Als de Schriftgeleerde Jezus vervolgens vraagt wie dan zijn naaste is, volgt de bekende parabel van de Barmhartige Samaritaan. Een man valt op de weg van Jeruzalem naar Jericho in handen van rovers, die hem halfdood achterlaten. Een priester en leviet lopen met een boog om de man heen, maar een Samaritaan verzorgt hem, brengt hem naar een herberg, schiet de kosten voor zijn verpleging voor en belooft de eventuele rest van de rekening bij zijn terugkomst

te voldoen. Jezus stelt dan de Schriftgeleerde de wedervraag: "Wie van deze drie lijkt u de naaste geweest van de man die in handen van rovers gevallen is?" Hij kan niet anders dan antwoorden: "Die hem barmhartigheid betoond heeft" (Lucas 10, 36-37).

Naasten zijn niet verwanten of bekenden. Geen enkel mens is uitgesloten door het gebod onze naaste lief te hebben. Het verhaal dat Jezus vertelt, breekt de cirkel open en laat zien dat onze 'natuurlijke' naasten niet thuis kunnen geven, terwijl vreemden ons in nood nabij zijn. De beslissende vraag is of je zelf

barmhartigheid betoont aan degenen die dat om welke reden dan ook nodig hebben en die jij aantreft in jouw nabije of verdere omgeving.

God is liefde

Iedereen die zijn ogen niet in zijn zak heeft, weet dat mensen binnen de kerk, - maar dat geregeld juist ook mensen die zich niet tot kerk of christendom bekennen - deze vraag op indrukwekkende wijze positief beantwoorden. Naar christelijke overtuiging getuigen zij van God. "Waar liefde is en genegenheid, daar is God", zingt de Kerk vanouds op Witte Donderdag, de vooravond van de

gedachtenis van Jezus' lijden en dood: *Ubi caritas et amor, Deus ibi est*. Wij zouden moeten zoeken waar liefde en vriendschap zijn, om ons daar als kerk bij te voegen en het als dienst aan God zichtbaar te maken.

Erik Borgman is hoogleraar theologie en parochiaan van de Ludgerusparochie.

Iedere uitvaart uniek. Yarden

Yarden Uitvaartzorg Utrecht

Yarden biedt u een passend advies en een persoonlijke uitvaart. Bij u in de regio kunt u vertrouwen op de deskundigheid van onze uitvaartverzorgers bij Yarden.

Yarden Utrecht
Melding van overlijden: **088 9273 610**
0800 8192

Algemene informatie: **0800 1292**
www.yarden.nl

Yarden Uitvaartzorg werkt volgens het Keurmerk Uitvaartzorg

ledere uitvaart uniek

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS

**Begraafplaats
St. Barbara**

Prinsesselaan 2
3583 GZ Utrecht
t 030 251 56 15

www.begraafplaats-sintbarbara.nl

St. Dominicuskerk

Palestrinastraat 1, 3533 EH Utrecht
Telefoon: 030 – 293 52 45 | ma-vr : 9-12 uur
Mail: secretariaat@dominicuserkrecht.nl
Website: www.dominicuserkrecht.nl
Vieringen: zondag 10.00 uur ;
1e Vrijdagviering 10.00 uur

Sint Maarten

In de viering van zondag 10 november, om 10.00 uur, wordt aan de kinderen het verhaal van Sint Maarten verteld. Net zoals hij zijn bezit deelde met anderen, wordt ons gevraagd houdbare levensmiddelen en schoonmaakspullen in te leveren voor voedselbank De Wijkplaats in Lombok. Met deze viering wordt ook afscheid genomen van diaken Harry van Doorn, die jarenlang is voorgedaan in de Dominicuskerk en nu om gezondheidsredenen stopt. Na de viering is er een receptie. Tijdens de Sint Maartenoptocht op maandag 11 november gaan de kinderen uit de wijk de deuren langs om voedsel in te zamelen. In 2011 won dit project, georganiseerd door de Dominicuskerk in samenwerking met de St. Dominicusschool en de Oranje- en Wijkvereniging Oog in Al, de Europese Prix

de Partage van de stad Tours. De kerk is vóór en na de lampionnenoptocht geopend. De tocht begint om 19.00 op het Herderplein en eindigt bij de kerk. Achterin de kerk staat de hele week een mand waar iedereen houdbare voedselproducten in kan doen. De kerk is open op werkdagen, van 9.00-12.00 uur.

Dominicusleesgroep

De Dominicusleesgroep is net begonnen in *Leven met Dominicus*, geschreven door Arjan Broers. In dit boek staan zeven kenmerken van de dominicaanse levenshouding centraal: beweeglijkheid, nieuwsgierigheid, overgave, democratie, compassie en waarachtigheid. U kunt nog meedoen.
Data: iedere eerste dinsdag van de maand
Locatie: dagkapel, Palestrinastraat 1
Kosten: aanschaf boek. Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Activiteiten Nieuwe Dominicus

Donderdag 31 oktober, 14.30-16.30 uur: Seizoenslezing Requiem – muziek en afscheid

De vier Seizoenslezingen van najaar 2013-voorjaar 2014 hebben als thema 'Muziek die draagt'. Dit thema sluit aan bij het jaarthema 'Fundament' (2014) van De Nieuwe Dominicus. De eerste Seizoenslezing wordt gehouden door theoloog en musicus Martin Hoondert (Universiteit van Tilburg). Na afloop borrel.

Locatie: dagkapel Dominicus, Palestrinastraat 1
Kosten: € 7,- Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Dinsdag 5 november, 20.00-22.00 uur:

Donderdag 14 november, 20.00-21.30 uur: begeleide meditatie onder leiding van Seintje Bos 'Stille is de poort naar de ziel en de ziel is de poort naar God' (Christopher Jamison). Een eenvoudige oefening om stil te worden, gaat de weg verder naar binnen met behulp van muziek, een tekst of beeld.

Locatie: dagkapel Dominicus, Palestrinastraat 1
Kosten: € 12,50 per keer. Aanmelden: Seintje Bos, 06-12412149 of info@seintjebos.nl
Vervolgdatum: 12 december (vanaf januari nieuw thema)

Vrijdag 15 november, 19.00-20.00 uur en Zaterdag 16 november, 15.00-16.00 uur: Opera Carmen. Kinderen van groep 8 van de St. Dominicuschool en solisten van OperaUtrecht brengen samen Carmen tot leven. Pianobegeleiding Wolter Willemsen. Locatie: Dominicuskerk, Händelstraat Kaarten in de kerk verkrijgbaar half uur voor aanvang: € 5,-

Zondag 24 november 20.30-22.30 uur: Kenniscafé Prof.dr. Carel van Noesel (klinisch-moleculair patholoog in het Academisch Medisch Centrum te Amsterdam) vertelt over zijn werk.

Donderdag 28 november, 14.30-16.30 uur: Seizoenslezing Muziek en verlangen. De tweede

Seizoenslezing wordt gehouden door Annemiek Laarhoven, musicus en muziekwetenschapper en dirigent van vrouwenkoor Otia. Na afloop borrel. Locatie: dagkapel Dominicus, Palestrinastraat 1 Kosten: € 7,- Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Zondag 15 december, 15.00-16.30 uur: Kerstconcert voor en met de wijk Koren en solisten uit de wijk zingen bekende en onbekende kerstliederen. Na afloop Glühwein. Voor actuele informatie en overige activiteiten in de Dominicus zie de flyers die overal hangen en www.denieuwedominicus.nl Voor twitteraars: @nieuwedominius.

St. Jacobuskerk

Prins Bernhardplein 40, 3555 AL Utrecht
Telefoon: 030 – 244 22 01 | ma-vr: 9-13 uur
Mail: mail@rkzuilen.nl
Vieringen: zondag 11.00 uur; zaterdag 18.30 uur; 1e Vrijdagviering 10.30 uur

Kaartclub de 3 Klokken

Zes of zeven keer per jaar is de Ludgerzaal van de St.Jacobuskerk op vrijdagavond gevuld met klaverjasliefhebbers. Wat ongeveer 11 jaar geleden door een klein groepje vrijwilligers werd opgezet als een bijeenkomst met drie tafels, is uitgegroeid tot een druk bezochte kaartavond. Tegenwoordig mogen we ons verheugen op avonden van tien tot twaalf kaarttafels, waarmee wij bijna aan de maximumcapaciteit van de zaal zitten.

Er wordt fanatiek gekaart, maar zonder het mes op tafel. Mede door de ongedwongen sfeer en de mooie prijzen ervaren de mensen deze avonden

als gezellig. De avonden beginnen vaak met koffie en een koekje waarna er wordt geloot voor het tafelnummer waaraan men drie bomen (partijen) speelt. Er kan tegen een redelijke prijs een drankje

worden besteld, dat dan aan de tafels wordt gebracht. Vaak staan er schaaltes pinda's, kaasstengels of andere zoutjes op tafel. Ook worden gratis kleine hapjes, zoals kaas en toastjes met iets lekkers geserveerd. .

Aan het eind van de avond volgt de verloting en worden de winnaars van het klaverjassen bekend gemaakt. Die mogen dan kiezen uit de uitgestalde prijzen, waarvan de goedgevulde

boodschappenmand altijd de eerste keus is. Daarna gaat iedereen, ook de mensen die geen prijs hebben gewonnen, na een gezellig avondje uit tevreden huiswaarts.

St. Rafaëlkerk

Lichtenberchdreef 4, 3562 RD Utrecht
Telefoon: 030 – 261 12 52 ma-vr : 10-12 uur
Mail: secretariaat@sint-rafael.nl
Website: www.sint-rafael.nl
Vieringen: zondag 11.00 uur; zaterdag 19.00 uur; dinsdag 19.00 uur; donderdag 9.00 uur

Ludgerus jongerendag

Op zondag 15 september kwam de jeugd uit de hele parochie bij elkaar in de tuin van de St. Rafaëlkerk. Het was mooi weer. Priester Rigo Loozekoot, die deze zondag voorging in de eucharistieviering, kwam ook. Hij nodigde iedereen uit om in een kring te gaan staan en samen te bidden. Daarna begon de lunch: brood met warme worstjes of kaas, cake en limonade. Er kon volop gespeeld worden: tafeltennissen, sjoelen, jeu de boules, de toren van Pisa en het concentratiespel 'don't buzz the wire'. Ook werden er kringspelletjes gedaan. Een kleine groep probeerde danspassen uit op muziek die op een van de telefoons stond. Het was een heel geslaagde middag waar iedereen van genoten heeft. Met dank aan allen die hebben meegedaan en hebben begeleid.

Voor de iets oudere jeugd (pakweg vanaf 16 jaar) is er de maandelijks terugkerende Chillavond. Met een mix van gezellig samen leuke dingen doen en samen over het geloof praten. Iedereen die zelf een

(geloofs)onderwerp heeft, kan dat in de groep gooien. Hetzelfde geldt voor suggesties voor spelletjes/films/muziek.

Voor actuele data of meer info, zie de Facebookgroep 'Circus Ludgerus' of mail naar Annemarie Scheerboom (scheerboom@hotmail.com).

Rafaëlfeest

Op vrijdag 27 september, vlak voor de feestdag van de aartsengel Rafaël, hadden we weer ons jaarlijkse Rafaëlfeest in onze kerk. Ook dit jaar begonnen we met een eucharistieviering. Celebrant was pastor

Swijnenberg, co-celebrant de Poolse priester Koscinsky en diaken Jansen. Gelukkig zien steeds meer mensen dat de eucharistieviering een wezenlijk deel is van de feestavond, want ook deze keer was de kerk goed gevuld.

Over de feestavond erna kunnen we kort zijn: ontspannen en erg gezellig. Daarbij speelde zeker een rol de gezellige muziek van Dennis. Alle elementen van vorige jaren kwamen weer aan de orde, zonder dat dit routine was.

Dus ook de vrijwilliger van het jaar. Dit jaar weer een echtpaar, Nico en Ria Mol. Zij krijgen de onderscheiding voor de veelzijdige activiteiten die zij voor onze gemeenschap verzorgen. Al meer dan twintig jaar organiseren zij de maandelijkse vieringen in Zuylenstede, brengen de communie bij medeparochianen thuis, zorgen ervoor dat de 75-jarigen een felicitatiekaart krijgen op hun verjaardag, Nico zingt in het gemengde koor en ook als cantor, kortom een bescheiden echtpaar dat graag achter de schermen hun activiteiten uitvoert. Op deze avond deelde de voorzitter van de locatieraad ook mee dat de dames, die alle voorgaande jaren op meer dan voortreffelijke wijze deze avonden hadden verzorgd, er mee ophielden. De voorzitter bedankt ook hen, voor hun jarenlange inzet, met voor ieder een prachtig boeket.

Van links naar rechts: Carmien Amo, Monique van Grunsven, Ton Herremans en Marianne Boveland.

Nu moeten anderen deze klus op zich nemen, die misschien ook weer nieuwe ideeën inbrengen. Want zonder mensen voor deze taak is er geen feest. Misschien iets voor u? Praat er over tijdens de koffie op zondagmorgen in de Ontmoetingsruimte.

Vrijwilliger overleden

An Pastoor is vrijdag 20 september, 81 jaar oud, na een kort ziekbed overleden. Zij was een belangrijke vrijwilliger in onze kerk. Eind 2011, bijna 80 jaar, had ze aangegeven er mee te willen stoppen. Zij was degene die al zolang we ons kunnen herinneren de zorg op zich had genomen voor de kleding van priester, misdienaars en altaar. Brandschoon en precies gestreken kwam het terug. Ook de keuken en keukenspullen vielen onder haar onvermoeibare zorg. Toch bleek in 2012 dat ze niet helemaal zonder dat gedoe kon, want ze kwam weer regelmatig meehelpen met schoonmaken. De geloofsgemeenschap dankt haar en haar echtgenoot voor hun jarenlange inzet.

Eindejaars minimarkt

Dinsdag 31 december zullen we onze jaarlijkse oudejaarsdag weer gestalte geven met de traditionele oliebolletjes en minimarkt. Hoewel deze datum nog ver weg lijkt maken we er hier toch melding van. Want om de minimarkt te doen slagen zijn leuke en verkoopbare spullen nodig. Daarom bij deze de vraag om eens goed in uw woning rond te kijken welke spullen u overbodig vindt, niet meer gebruikt, op uit gekeken bent,

Als dit zaken zijn waarvan u denkt dat een ander die misschien wel kan gebruiken of leuk vindt: geef ze voor de minimarkt. U kunt ze altijd kwijt bij de pastorie aan de Lichtenberchdreef tussen 10 en 12 uur. En op dinsdag, donderdag en vrijdag is er altijd koffie rond die tijd. Als u ze niet kunt brengen komen wij ze graag halen. Even een telefoontje naar het secretariaat, 261 1252, en het komt in orde. Alvast hartelijk bedankt.

St. Josephkerk

Draaiweg 44, 3515 EM Utrecht
Telefoon: 030 – 271 93 93 ma, di, vr : 14-16 uur
Mail: draaiwegkerk@planet.nl
Vieringen: zondag 9.30 uur;
1^e Vrijdagviering 10.00 uur

Ludgerusviering

Als dit blad verschijnt is de Ludgerusviering op 13 oktober in de Joseph al weer gepasseerd. Mgr De Kok ging voor in de plechtige viering. Daarna was er gezellig koffiedrinken in de kerk en presenteerde Anne Marie Scheerboom in de koffieruimte een PowerPoint over de Wereld Jongeren Dagen in Brazilië, afgelopen zomer. In de kerk was er een concert(je) op het beroemde Joseph/Friedrich Meyer-orgel.

Allerzielen in de Joseph

Het is in mijn beleving één van de mooiste vieringen in de Joseph: de Allerzielenviering. Allereerst bedoeld voor de familie en vrienden van afgelopen jaar overleden parochianen uit de Joseph, maar ook voor ál onze gestorven dierbaren. Het onderscheid tussen Allerheiligen en Allerzielen wordt ondertussen almaar moeilijker uit te leggen. Halloween is bij jongeren al bekender. Voor ons blijft Allerzielen vooral het in herinnering houden van onze overledenen in een sfeervolle viering, dit jaar op 1 november om 19.00 uur met pastor Leijendekkers, met aansluitend koffiedrinken in de parochieruimte. Denk aan de parkeermeter! De viering wordt opgeluisterd door ons gemengd koor, we steken kaarsen aan bij het noemen van hun namen en er zijn bloemen. De viering heeft beslist een heilzame werking. 's Middags zal er een Gregoriaanse Allerheiligen-vesperdienst zijn (om 15.30 uur) met het "koor van Marietrees". De Allerheiligenviering zelf zal op 3 november plaatsvinden (de zondag erna dus).

vanuit de Joseph begraven wordt is dat vaak nog de uitdrukkelijke wens van de overledene zelf, met een heel verleden in de Joseph. De familie is soms al een beetje onwennig in de kerk. Dat is helemaal niet erg, we zijn onder elkaar.

De beleving van Allerzielen is nogal veranderd. Ik kan me nog het sombere karakter herinneren van eind jaren vijftig, met veel zwarte doeken. Erg ingegeven door de XIX-eeuw. Daarna werden de vieringen wat hoopvoller.

De Franse historicus Jean Delumeau, gespecialiseerd in het christendom, heeft over die veranderingen interessant geschreven. Veel gebruiken, liturgie ook, zijn historisch bepaald: er zijn somberder eeuwen (vaak samenhangend met crises in de samenleving) en er zijn tijden met wat meer aandacht voor de overleden persoon zelf (onze tijd). Ze wisselen elkaar af. Sinds onze paus Franciscus is er weer wat meer ruimte voor dat verschil in beleving. In de zuidelijke provincies was 1 november echt een zondag. De kerkhoven werden zeer druk bezocht, de graven werden schoongeboend en overladen met bloemen, vooral chrysanten. Vanaf de jaren zestig kozen steeds meer mensen voor een crematie. Oudere generaties hadden het daar nog heel erg moeilijk mee, zo ook de Kerk. Nu hebben velen (en de Kerk) er zich mee verzoend, als het de christelijke overtuiging van een verrijzen (en onze hoop op een weerzien, op een of andere manier) niet in de weg staat. We kiezen voor toekomst, hoewel we niet precies weten hoe.

(Charles Vrencken)

Het zijn minder parochianen die een uitvaartviering kozen in 2013. Velen (of de familie...) verkiezen al een viering in de aula van de begraafplaats of het crematorium. (Ook hun familie is overigens van harte welkom). Als iemand

St. Nicolaas-Monicakerk

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht
Telefoon: 030 – 244 13 19 ma-vr : 9-12 uur
Mail: rk.kerkcentrum@nicmonpar.nl
Vieringen: zondag 10.00 uur;
woensdag 9.30 uur morgengebed

Monicaviering

Op zondag 1 september vond er in ons kerkcentrum de Monicaviering plaats. Dit ter gelegenheid van de feestdag van Monica op 27 augustus.

Tijdens de viering liet Bets van Liefland Monica aan het woord via de geschriften van Monica's oudste zoon Augustinus. Zo vertelde zij dat Augustinus zeer begaafd was, een helder verstand had en goed gebekt was en alles wat het leven te bieden had heeft uitgeprobeerd: studeren, redeneren, onderzoeken en onderwijzen. Maar ook feesten en fuiven en met vrienden achter de vrouwen aan. Pas op latere leeftijd heeft Augustinus zich laten dopen uit volle overtuiging en niet omwille van Monica's gebid en gesmeek. Zij heeft na veel getob kunnen inzien dat een kind zijn eigen weg gaat en dat moeders hun kleine kind mogen vasthouden maar te zijner tijd ook moeten loslaten. Tot slot schrijft Augustinus over zijn moeder Monica: "Ik sloot haar ogen en er vloeide een mateloos verdriet samen rond mijn hart. Ze was in haar 56e en ik in mijn 33e levensjaar." Het was een indrukwekkend verhaal en mede daardoor een mooie viering. Veel dank aan de voorgangers Bets van Liefland en Wieger Rozema en aan de lector Afra Stor. (Joany Miltenburg)

Vrijwilligersavond

Op donderdag 19 september hadden we in het kerkcentrum de jaarlijkse vrijwilligersavond, altijd een echt ontmoetingsfeest. Jammer dat niet iedereen kon komen!. Ze hebben heel wat gemist, want het was erg gezellig. En het eten was heerlijk en goed verzorgd! Heel hartelijk dank aan de mensen die alles klaargezet

en georganiseerd hebben. (Cock van Beek)

Pater Balm o.s.a. overleden

Op 30 september 2013 ontvingen wij van pater Clement het volgende bericht:

Ook langs deze weg wil ik u laten weten dat vandaag in ons klooster Mariënhage in Eindhoven op 85 jarige leeftijd p. Piet Balm o.s.a. overleden is. Begin juli jl. werd bij hem een niet te genezen acute vorm van leukemie vastgesteld. Diep gelovig heeft hij voor zijn leven gestreden en het voltooid. Piet was vele jaren actief in de Monica- en de Nicolaas en Monicaparochie. Tot hij naar Eindhoven ging, assisteerde hij in veel kerken en kapellen in Utrecht en omgeving. Hier in huis was hij een attente, levendige medebroeder die voor iedereen klaar stond. De uitvaartviering was vrijdagmorgen 4 oktober om 10:45 uur in de Augustinuskerk aan de Oude Gracht. Daarna is pater Balm ten ruste gelegd op het kerkhof van de broeders in Eindhoven.

"Heer van de Wonderen" viering in Utrecht

De 'Heer van de Wonderen' (in het Spaans: 'Señor de los Milagros de Nazarenas') is een muurschildering die het lijden van Jezus Christus tijdens de kruisiging voorstelt. De muurschildering is aangebracht in 1651 door Benito, een slaaf van Angolese afkomst, op een dunne kleistenen muur in een arme wijk van Lima, Peru. Naar wordt beweerd had Benito geen enkele opleiding in de schilderkunst en heeft hij het meesterwerk louter door goddelijke inspiratie vervaardigd. De muurschildering werd beroemd toen de muur waarop het geschilderd was een van de weinige overgebleven bouwwerken was na de verschrikkelijke aardbeving die Lima bijna volledig verwoeste in 1655. De muurschildering zou in de jaren

die volgden nog vele aardbevingen weerstaan. De populariteit van de muurschildering groeide daarna snel, gebaseerd op de vele wonderen die men eraan toedichtte, met name ten behoeve van de zieken en armen. Er werd een kapel gebouwd ter ere van deze wonderlijke beeltenis, waar gelovigen hun belijdenis konden afleggen. Op 20 oktober 1687 verwoestte een tsunami een groot deel van Lima, inclusief de kapel met de muurschildering. De dunne kleistenen muur echter overleefde de ramp. Het was toen dat de katholieke kerk de kracht van de schildering erkende en de muurschildering wijdde als de "Heer van de Wonderen". De eerste processie ter ere hiervan werd gehouden in oktober van dat jaar waarbij de 'Heer van de Wonderen' als beschermheilige van Peru werd benoemd.

De maand oktober wordt sindsdien in Peru gewijd aan de viering van de "Heer van de Wonderen", met als hoogtepunt de processie van 18 oktober, waarbij een replica door door de straten van Lima wordt gedragen, in een bede voor bescherming en genezing. Deze processie is één van de grootste van de wereld.

Wij zijn dan ook erg trots om op 6 oktober voor het vierde achtereenvolgende jaar dit feest te hebben mogen vieren met de Spaanstalige gemeenschap in de Nicolaas & Monicakerk. *(Patricia Lavado uit Peru).*

St. Antoniuskerk

Kanaalstraat 200, 3531 CR Utrecht
Telefoon: 030 – 293 08 79
Mail: antoniusvanpadua@hotmail.com
Vieringen: zondag 10.00 uur; woensdag
19.00 uur vesper

Er is weer veel te doen voor kinderen in de Antoniuskerk...

Dit jaar staan de Familievieringen in het teken van de Aartsmoeders. Sara stond afgelopen september in de spotlight. Rebekka op 3 november. Op die zondag gaan we met elkaar de mensen herdenken die het afgelopen jaar overleden zijn. We brengen ze nog één keer terug in ons midden. Met brood en druiven zullen we aan ze terugdenken. Afscheid nemen en loslaten is 3 november het thema en dat sluit mooi aan bij Rebekka; zij moest ook afscheid nemen en zou haar familie waarschijnlijk nooit meer terug zien. Om 10 uur ben je welkom in de Antoniuskerk om

dit met ons mee te beleven. En neem je ouders, opa en oma, neefjes en nichtjes, ooms en tantjes, buurvriendjes of wie je maar bedenken kunt gerust mee!

Een week later, op zondagavond 10 november, komt Sint Maarten te paard naar de Antoniuskerk. Zoals elk jaar trekken we dan vanuit de kerk, met onze lampionnen, in een lange stoet door de wijk: "Sint Maarten, Sint Maarten de koeien hebben staarten", zal het door Lombok klinken. En dan maar hopen dat de deuren opengaan voor lekkernijen. Als we terugkomen op het kerkplein, is er in ieder geval de warmte van de vuurkorf en chocomelk.

Sint Maarten is één van de lichtheiligen; heiligen die licht brengen in de donkere maanden van het jaar. Net als Sint Nicolaas. Maar het grootste licht wordt gebracht in de kerstnacht; Jezus wordt dan geboren. Zoals elk jaar zullen we op de vier zondagen voor kerst een Adventsproject doen in de Kindernevendiensten. Je mag alle vier de zondagen komen. Het is niet erg, als je een keertje niet kunt.

Dan komt ook het hoogtepunt van het jaar: de

Herdertjesviering, kerstavond 2013. Een groot kinderkoor (doe je mee?) zal er zijn, en natuurlijk: het kerstspel. Het begint om 18.45 uur. Meer informatie: Jeroen Kwaaitaal, 030-2965641 of kijk of FB Familieviering Antonius. Wil je uitgenodigd worden voor de kinderactiviteiten vanuit de Antoniuskerk, of wil je meer informatie, mail dan naar familievieringantonius@gmail.com.

(Jeroen Kwaaitaal)

Agenda berichten

Foutieve berichtgeving in de media over sluiting kerken en nieuwe pastoor

Veel misverstanden onlangs door foutieve berichtgeving. In het AD/UN van woensdag 2 oktober 2013 stond een artikel *Kerken in zwaar weer*. Dat klopt. Maar de suggesties bij de foto's dat de Josephkerk en Antoniuskerk misschien dicht gaan is pertinent onjuist. Hierover is door het bestuur nog geen enkele beslissing genomen!

In het zojuist verschenen *Martinus Magazine* van de Martinusparochie in Utrecht ZO wordt in een klein artikel over het afscheid van pastoor George al de naam van een opvolger genoemd die "is benoemd tot waarnemer op de vacante post". Het parochiebestuur heeft hierover contact gehad met het bisdom, dat bij monde van de heer Zuïjdwijk laat weten, dat dit bericht niet juist is.

Verdieping

Di. 5 nov. en di. 3 dec. 20.00 uur

Dominicus leesgroep "Leven met Dominicus" van Arjan Broers, Palestrinastraat 1

Do. 7 nov en do. 21 nov. 19.30 uur

Bijbelleesgroep in de Josephkerk, Draaiweg 44 (ingang via hek in de Grave van Solmsstraat)

Wo. 30 okt. - 27 nov. - 18 dec. – Steeds om 20.00 uur

Geloofsverdieping rond een tekst uit de Bijbel in de Rafaelkerk.

Ziekenzalving najaar 2013 in Dominicuskerk

Over de ziekenzalving wordt vaak gesproken als het laatste oliesel of het sacrament van de stervenden. Het sacrament gaat over meer dan de bezegeling van het onvermijdelijke moment van onze dood.

In de afgelopen jaren is er weer oog gekomen voor de brede betekenis van het sacrament dat spreekt van Gods trouw en nabijheid bij iedere lijdende mens. Het is daarom heel goed denkbaar dat iemand die ernstig ziek is of voor een operatie staat de ziekenzalving ontvangt. Ook past de ziekenzalving bij het ouder worden: de levensfase waarin we te maken hebben met een afnemende gezondheid en een voortdurend verlies van krachten. In dat leed wil de Eeuwige ons vergezellen en is het sacrament een teken van Zijn trouw en nabijheid. In het evangelie wordt van Jezus verteld dat Hij zieken om zich heen heeft. Hij legt ze de handen op en zegent hen. Elders in het nieuwe testament, in de brief van de apostel Jacobus, wordt iets duidelijk over de praktijk van christenen in de eerste eeuw om zieken te zegenen en te zalven, waarbij onze traditie aansluit. De pastores van de Ludgerusparochie nodigen iedereen uit die dit teken van Gods nabijheid wil ontvangen. Ten eerste voor een bijeenkomst waarin wordt nagedacht over de betekenis van de ziekenzalving op woensdag 13 november om 14.30 uur in een van de zalen van de Dominicuskerk, ingang Palestrinastraat 1. Vervolgens is ieder welkom op zaterdag 23 november om 16 uur in de Dominicuskerk, voor het ontvangen van de zalving en voor de viering van de eucharistie. Ieder die de zalving wil ontvangen is welkom samen met de mensen die hem of haar na staan (familie of goede vrienden). Het is gewenst om u voor de voorbereidingsbijeenkomst en voor de viering te melden voor 7 november bij het secretariaat van de Ludgerusparochie, tel. 030-2441319 of het secretariaat van de Dominicuskerk, tel. 030-2935245

De mensen-vissers

Toen Jezus nog maar pas was begonnen met rondreizen en vertellen, had hij nog geen leerlingen. Waar hij kwam, maakte hij veel mensen blij met wat hij zei en deed. Ze kwamen graag naar hem luisteren.

Op een dag stond Jezus aan de oever van het meer van Gennesaret. De mensen stonden te duwen en te dringen om hem te kunnen horen. Toen kreeg Jezus een goed idee. Hij zag twee boten liggen. De vissers waren eruit gegaan. Ze stonden hun netten uit te spoelen. Hij stapte in een van die boten, die van Simon, en vroeg hem om de boot een stukje van de kant te duwen. Vanuit de boot ging Jezus door met zijn verhalen.

Toen hij uitgesproken was, zei hij tegen Simon: 'Vaar nu naar het diepe en gooi daar je netten uit om vis te vangen.' Simon antwoordde: 'Meester, we hebben al de hele nacht gezwraagd zonder iets te vangen. Maar als u het zegt, zal ik de netten uitgooien.'

Ze deden het, en vingden zo veel vissen dat de netten bijna scheurden! Daarom riepen ze hun vrienden uit de andere boot om hen te komen helpen. Toen die gekomen waren, vulden ze beide boten met zoveel vis dat ze haast zonken.

Simon was zo geschrokken dat hij voor Jezus' voeten neerviel en zei: 'Heer, ga van mij weg, want ik ben helemaal geen goed mens.' Ook Jakobus en Johannes, die altijd met Simon meewerkten, waren erg geschrokken. Maar Jezus zei: 'Wees niet bang. Voortaan zul je mensen vangen.'

Ze brachten de boten aan land, en lieten alles achter om Jezus te volgen. Ze bleven als zijn leerlingen, als zijn apostelen, voortaan altijd bij hem.

Woordspelletje:

Als je de volgende vragen goed beantwoordt, kun je het spreekwoord afmaken.

De eerste letters van elk woord vormen samen het laatste woord van het spreekwoord.

1. Welk groot zoogdier zwemt in de zee?
2. Hoe heette volgens de bijbel de eerste man?
3. Een ander woord voor een vakantieganger.
4. Hoe heette volgens de bijbel de eerste vrouw?
5. Hoe heet de tweede noot van een toonladder?

Ik voel me als een vis in het

De vis als symbool

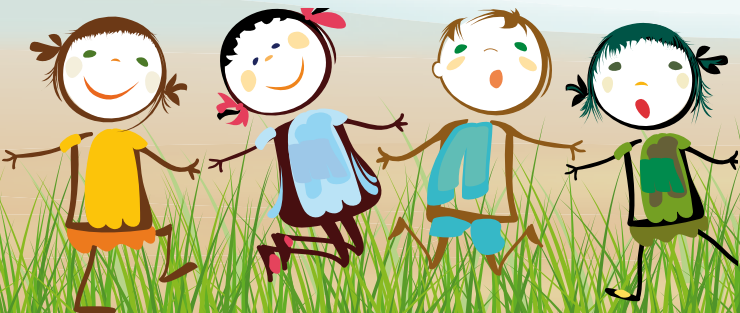
In het verhaal hierboven zei Jezus tegen zijn eerste leerlingen dat ze geen gewone vissers meer zouden zijn, maar voortaan mensen zouden vissen. Daarmee bedoelde hij: zijn leerlingen zouden hem helpen om zo veel mogelijk mensen de lessen van Jezus te leren kennen. Net zo veel mensen als de vissen die ze hadden gevangen. Het is dus niet zo gek dat de eerste christenen ook wel 'visjes' werden genoemd.

In teksten uit die allereerste tijd wordt Jezus vaak de 'grote visser' genoemd. 'Jezus redt de gelovigen uit de zee van zonden', zegt één van die teksten. Op plaatjes of afbeeldingen uit die tijd is vaak een vis te zien.

Jezus wordt soms zelf vis genoemd, of Ichtus. Dat is het Griekse woord voor vis. Eigenlijk is dat woord een soort puzzeltje, dat de christenen allemaal kenden. De letters van Ichtus (spreek uit: Igtus) vormen samen namelijk vijf andere Griekse woorden: Iesos Christos Theou Uios Soter. Dat betekent: Jezus Christus, de Zoon van God.

Helemaal aan het begin van het christendom kon je niet hardop zeggen dat je volgeling van Jezus was. Dan kon je gevangen genomen worden door de Romeinse keizer, die een hekel had aan de christenen.

Als je dan toch duidelijk wilde maken aan andere mensen dat je christen was, tekende je gewoon een visje, bijvoorbeeld met een stokje in het zand. Andere christenen wisten dan: 'Ha, die hoort bij ons'. En niet-christenen kenden dat symbool niet, die dachten dat je gewoon wat zat te kriebelen. Zo konden de eerste christenen elkaar toch opzoeken om samen te vieren en te bidden.

Iemand
verliezen
is al erg
genoeg

UITVAARTVERZORGING H. AGTERBERG

Wolter Heukelslaan 50, 3581 ST Utrecht. 030 - 251 09 82.
www.agterberg.nl